

Η ΕΥΤΕΡΗ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΜΕ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Φυλλ. 85.

Τόμος. Δ'.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΗΝ 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1851.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ.

(Συγγραφή Φραγκίσκου Βέϋ, μετάφρασις
'Α.Ι. Ίωαννίδου).

(Συνέχεια, ἴδε φυλλάδιον, 84.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

—ο—

Ὁ τίτλος τοῦ ἱππότου (écuyer). — Χαρακτὴρ τῶν ἑνωμένων (clubs). — Πῶς γευματίζουσιν ἐν Λονδίῳ. — Περὶ τοῦ αἵματος τῶν συνδαιτυμένων περιστρέφονται. — Διατὶ ἐν Λονδίῳ δὲν ὑπάρχουσι ξενοδοχεῖα καὶ καφενεῖα. — Περὶ τῆς εἰς τὸν Οὐελλιγ-κτιῶνα ἀποδιδόμενης λατρείας. — Ἀνέκδοτον — Φαντασιώδεις τινὲς παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ Ἀγ. Παύλου, τοῦ ἱερωμένου φαντασίας — Ἀνέκδοτον περὶ τοῦ ζωγράφου Thernhill. — Περὶ τῶν ἐν τῷ πύργῳ γενομένων γλυφῶν. — Κοιμητήριον ἐν τῇ ὁδῷ σέβας πρὸς τοὺς νεκροὺς. — Οἱ ἱερεῖς τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ Πλουτώνος. — Ἡ τράπεζα καὶ ἡ Δέσχη. — Gog καὶ Magog. — Ἀποκατάσεις ἱατρικῆ ἐν τῷ πύργῳ τοῦ Λονδίνου. — Ὁ θυρωρὸς Barbe - Bleue. — Ταῦτα ἐκ τῶν Τάμειν.

Φίλος μου τίς μοι ἔδωκε συστατικὴν ἐπιστολὴν πρὸς ἔμπορον Ἀγγλόν, τὸν σὺρ Οὐίλλιαμ 'Ρ. . . . πρὸς ὃν διεύθυνα αὐτὴν μετὰ τοῦ ἐπισκεπτηρίου μου (carte de visite) εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Reform - Club. Μετὰ ὅρῳ ὥρας ὁ σὺρ Οὐίλλιαμ ἦλθεν εἰς τὸ κατάλυ-

μά μου, ἐξ οὗ δυστυχῶς ἤμην ἀπών. Τὴν ἐσπέραν ἐπέστρεψε, καὶ μὴ εὐρών με οὐθίς, μὲ ἔγραψε γραμμάτιον ἐν τῇ κολακευτικῇ τοῦ ὅποιου ἐπιγραφῇ με ὠνόμαζε πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ ἱππότην (écuyer). Τὸν αὐτὸν δὲ τίτλον ἔφερον καὶ ἅπασαι αἱ ἀκολουθῶντες ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλίσαι μοι ἐπιστολαί, τίτλον ὁμοῦ κοινῶς τοῖς πασὶν ἀποδιδόμενον.

Ἡ Ἀγγλία εἶναι ἡ χώρα τῆς νομιμοῦς ἰσότητος, ἥτις ὁμοῦ δὲν ἔχει οὐδεμίαν τὴν ἐπὶ τῶν ἡθῶν ἐπιρροήν· καὶ μολοντόι ἢ πρὸς τὰς διακρίσεις κλίσις ἡμῶν φαίνεται τοῖς Ἀγγλοῖς παιδαριώδης, οὐχ ἥτιον ὁμοῦ εὐκόλως καταδεικνύονται καὶ οὗτοι μετέχοντες ταύτης. Ναὶ μὲν δὲν ἔχουσιν, ὡς ἡμεῖς, τὸν πρὸς τὰς σχολὰς, τὰς ἐπαινοῦσας, τὰ πεποικιλμένα ἐνδύματα ἢ τὰ παράσημα μάταιον ἐκείνων ἔρωτα, οὐχ ἥτιον ὁμοῦ ἑλαστος Ἀγγλος ἐναθρόνεται ἐπὶ τῷ τίτλῳ τοῦ Σέρ, ἐπιθέτω τῷ πάλαι τοῖς μέλεσι τῆς Βουλῆς τῶν κοινοτήτων, τοῖς βαρῶνσι καὶ τισιν ἀνωτέροις ὑπαλλήλοις ἰδιάζονται· ὕστερον δὲ, κοινῶς γενομένου, ἕκαστος ὠνόμασεν ἑαυτὸν ἱππότην (esquire) ἵνα διακρίνηται πάντων. Ἀλλ' αἱ σκέψεις αὗται, μὴ νομίσῃ ὁ ἀναγνώστης ὅτι ἀφορῶσι ποσὺς τὸν σὺρ Οὐίλλιαμ, νομίσας ἱππότην ὄντα, ἀλλ' ἐμὲ βέβαιον ὄντα, ὅτι δὲν εἶμαι τοιοῦτος.

Τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ σὺρ Οὐίλλιαμ

μοί ἀνήγγειλε τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἠδύνατο νὰ τε-
βῇ ὑπὸ τὴν διάθεσίν μου, καὶ μὲ παρεκάλει νὰ γευ-
ματίσωμεν τὴν ἐπιούσαν εἰς **Reform-Club**.

Ἐπειδὴ δὲ, ἀπρόσιτος εἰς πάντα ξένον μὴ παρού-
σαισθῆντα εἰς αὐτήν, ἡ ὁμηγύρις αὕτη (**Club**) κατέχει
θέσιν ἐπίσημον ἐν τῷ Ἀγγλικῷ βίῳ, καλὸν εἶναι
νὰ ὠσιώσωμεν τοῖς ἀναγνώταις ἡμῶν ἰδέαν τινὰ ἀκρι-
βῆ περὶ αὐτῆς.

Γνωρίζουσιν ἅπαντες ὅτι διὰ τῆς λέξεως ταύτης
(**club**), ὀνομάζουσιν οἱ Ἀγγλοὶ πᾶσαν ἐλευθεραν ὁμη-
γυρίν, ἡμὲ πολιτικὴν καὶ διηγετικὴν, ἀπολύτως ὑπ' ἄν-
δρῶν μόνον ἀποτελουμένην. Αἱ ὁμηγύρις αὗται ὁμοι-
άζουσι σχεδὸν μὲ τὰς παρ' ἡμῖν λέσχας (**Cercles**,
Casinos). Γενικῶς δὲ, σκοπὸς τῆς ἰδρύσεως τοιαύτης
ὁμηγύρεως, εἶναι ἡ δι' αὐτῆς διευκόλυνσις τῶν με-
ταξὺ ἀνθρώπων τῶν αὐτῶν ἰδεῶν, τῆς αὐτῆς τάξεως
καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος σχέσεων. Ὑπάρχουσι
δ' ἐν αὐταῖς καὶ ὁμηγύρις στρατιωτικαί, καὶ ὁμηγύρις τῶν
παιδαγωγικῶν πρὸς δὲ τῶν ἐμπόρων, τῶν φιλολό-
γων καὶ ἄλλων ἄλλαι. Οὐδὲν ὅμως ἀπόλυτον ἐπι-
φαίνεται εἰς τὰς διακρίσεις ταύτας.

Ἀριθμοῦσιν ἐν Λονδίῳ πλέον τῶν ἐξήκοντα
τοιούτων λεσχῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν ἐ-
κάστης ἀνέρχεται ἀπὸ τετρακοσίων μέχρις ὀκτῶ χι-
λιάδων. Ἀμιλλῶνται δὲ τὰ καταστήματα ταῦτα εἰς
πολυτέλειαν καὶ κόσμον, τὸ δὲ **Reform-Club** εἶναι
ἐν τῶν ἐν αὐτοῖς τριῶν ἐξοχωτέρων καὶ λαμπροτέρων.
Ἡ κατασκευὴ τῆς οἰκοδομῆς αὐτοῦ, μὴ λογι-
ζομένης τῆς ἐσωτερικῆς διακοσμῆσεως, ἀπῆρθε
δαπάνῃ τριῶν ἑκατομμυρίων. Τὸ δὲ **Pall-Mall**,
ἐν ᾧ ἱδρύται δωδεκάς τοιούτων ἐξαισίων τὸ κάλλος
καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν οἰκοδομῶν, εἶναι ὁδὸς ὑπ'
ἀνακτόρων καὶ μεγάρων καθωραϊζομένη.

Τὸ **Reform-Club** εἶναι οἰκοδομὴ σχεδὸν τετρά-
γωνος, διώροφος, ἔχουσα ἐννέα μὲν παράθυρα κατὰ
μετωπὸν, ὀκτὼ δὲ ἑκατέρωθεν τῶν πλαγίων πλευ-
ρῶν· φωτίζεται δὲ ὑπὸ αὐταυγαστῆρος καὶ ὑπὸ ἑκα-
τὸν περὶ θύρας. Ἡ αἴθουσα τῆς ὑποδοχῆς, πρὸ τῆς
ὁποίας εὐρίσκεται τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπιτετραμμένου νὰ
λαμβάνῃ τὰς αἰτήσεις τῶν ἐπισκεπτομένων, περικυ-
κλοῦται ὑπὸ κιόνων, ὑποστηρίζοντων θριγκόν, καὶ εἶναι
ἐστρωμένη διὰ ψηφιδόσεων (*en marqueterie*), τὰ ῥω-
μαϊκὰ μωσαϊκὰ ἀπομιμουμένη.

Ὁ τροῦλος ἢ ὁ αὐταυγαστῆρ, δι' οὗ τὸ φῶς κα-
τέρχεται δι' ὑαλῶματος κυανοχρόου, πολυέδρα πα-
ριστῶντος σχήματα, στηρίζεται ἐπὶ εἰκοσίν ἰονικῶν
κιόνων, ὧν αἱ βάσεις αἱ πορφυροβαφεῖς ἐπαναπαύονται
ἐπὶ τῆς στοᾶς εἰς ἣν ἀνέρχεται τις δι' εὐρείας ἐκ
λευκοῦ μαρμάρου κλίμακος. Ἡ στοὰ αὕτη, ἐνθα πε-
ριπατεῖται ὡς ἐν κατακλιετῇ μοναστηρίῳ, κοσμεῖ-
ται ὑπὸ θρόνων, ταπτῶν, κατόπτρων καὶ εἰκόνων
παντοειδῶν. Εἶναι δὲ εἶδος αἰθούσης τινὸς κοινῆς, εὐ-
ρισκομένης κατὰ μίαν ὁροφὴν ὑπερῶν τῆς αἰθούσης
ἐν ᾗ ὑποδέχονται τοὺς ξένους. Αἱ θύραι τῶν αἰθου-
σῶν τοῦ χαρτοπαιγνίου, τῆς ἀναγνώσεως, τῆς σπου-
δῆς ἢ τοῦ χοροῦ, τῶν μικρῶν θωματίων, τῶν πρὸς
ἰδίαν μεταξὺ δὴ ἢ περισσοτέρων συνδιαλέξεων, φέ-
ρουσι ἀπᾶσι πρὸς τὴν στοᾶν ταύτην, ὡς καὶ αἱ
τῶν δὴ μεγάλων καὶ πλουσίων βιβλιοθηκῶν, ὧν ἡ
μὲν ἀφίερται τοῖς γράμμασιν, ἡ δὲ τῇ πολιτικῇ.
Τὸ κατὰστημα τοῦτο διατηρεῖ δὴ βιβλιοθηκαρίους.

Ἡ κατωτέρα ὁροφὴ περιέχει ἀριθμὸν ἀξιόλογον κοι-
τόνων. Τὸ Λονδίον εἶναι τόσον μέγα, καὶ ὁ χρόνος
ἐν αὐτῷ τοσοῦτον πολυτίμος, ὥστε οἱ πλεῖστοι ἐξο-
δεύουσι μεγάλας ποσότητας πρὸς οἰκονομίαν αὐτοῦ.
Ἐὰν π. χ. συνδρομητῆς τις ἔχει ὑπέθεσιν τινα ἀπὸ
πρωτῆς ἐν τῇ συνοικίᾳ τῆς λέσχης ἢ ἐὰν προῖδῃ
ὅτι θὰ ἐπιστρέψῃ ἀργὰ οἰκαδὲς, στέλει καὶ φέρει τὴν
ἀποσκευὴν αὐτοῦ ἐν τῇ καταστάματι, ἐνθα διέρχε-
ται τὴν νύκτα. Ἐλάχιστος θάλαμος εἶναι ἐφωδιασμέ-
νος ὑπ' ἐνὸς κοιμητηρίου καὶ προχοῖδος (*aiguille*)
ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, ἐνθα κρουνοὶ δὴ χεοῦσιν ὕ-
δωρ ψυχρὸν ἢ θερμὸν ἀεὶποτε. Ἐν τοῖς θωματίοις
τούτοις εὐρίσκει τις σαπῶνια, ἀρώματα, οὐσίας εὐώ-
δεις, τὰ ἀναγκαῖα ἅπαντα πρὸς καλλωπισμὸν, ἀκό-
μη καὶ ὑπηρέτας, ἐὰν θέλῃ νὰ ἐνδυθῇ ἢ νὰ ξυρα-
φισθῇ.

Διελθόντες τὰ θαυμάσια ταῦτα πρὸς εὐχαρίστησιν
μᾶλλον τοῦ ἀγαθοῦ φίλου μου αἰρ. Οὐίλλιαμ, καθη-
δονομένου ἐκ τοῦ θαυμασμοῦ, ὃν μοι ἐνέπνεον, με-
τέβημεν εἰς τὸ ἐστιατόριον, αἰθουσαν εὐρυτάτην, ὑ-
ψηλοτάτην, καὶ φωτισμένην ὑπὸ ἐννέα παραθύρων,
ἀφ' ὧν ὁράται κορυφαίαν τι κηπῶν. Εἰκοσι με-
λανεῖμονες ὑπηρεταὶ ἐτοιμάζουσι καὶ ἀπάγουσι πλη-
θος μικρῶν τραπέζων ἀθροῦδος καὶ μετὰ κατα-
πληκτικῆς ταχύτητος καὶ ἐπιτηδεύτητος.

Οἱ συνδρομηταί, κατὰ παραδεγεμένην τινὰ συνῆ-
θειαν δὲν δύναται νὰ ἐστιάσωσι ξένον τινὰ, ἀνευ τῆς
προσκήσεως ἐνὸς τῶν συνεταίρων. Τὴν ἡμέραν ταύ-
την, ὁ ξενίζων μὲ εἶχε δὴ συνεταίμους καὶ ἐ-
πομένως δὴ συνεταίρους, ὧν ὁ εἰς ἣν ἀξιοματικὸς
τῶν σωματοφυλάκων τῆς βασιλείσεως. Οἱ στρατιωτικοὶ
διακρίνονται ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐκ τῆς γλυκύτητος
τῆς φωνῆς αὐτῶν, τοῦ μετριόφρονος δηματισμοῦ τῶν,
τῆς εὐαρέστου αὐτῶν ἐπιτηδεύσεως, καὶ ἐκ τῆς προσ-
παθείας δι' ἣς ἀπορροῦν τοῦ νὰ δεῖξωσι τὴν ἐν
τῇ στρατῶν ἀνατροφῇ αὐτῶν. Ὁ ἕτερος τῶν συν-
δαιτυμόνων μου ἦν νεώτερος, ὀλίγον συνεσταλμένος,
καὶ εἰς τῶν ἐπισημοτέρων συγγραφέων, οὕτινος ὀ-
νόμας ἐδέχθη νὰ μαντεύσῃ τὴν παιδείαν. Ὁ δὲ εὐτοῦ
ὁ **K. M. Πάττων**, ὁ συγγραφεὺς τῶν ἐπιστολῶν
περὶ **Οὐγγαρίαν**, τῶν ὑπὸ τοῦ **Times** κα-
τὰ τὸν πόλεμον αὐτῆς δημοσιευθεισῶν, καὶ ἐντύπω-
σιν μεγίστην ἐπὶ τοῦ διπλωματικοῦ κόσμου προξεν-
ησαῶν.

Περὶ τὰς ἀρχάς τῆς διασαλπίσεως τοῦ Οὐγγαρι-
κοῦ ἀγῶνος, ἡ ἐφημερίς αὕτη ἐπεμφέ τον συγγρα-
φεὰ τοῦτον, καὶ τοι μὴ ἐφημεριδογράφον, γνωρίζοντα
ὅμως τὰς χώρας ταύτας, ἐπὶ τοῦ θεάτρου τῆς μά-
χης, ἐφωδιασμένον δι' ἐπιστολῶν, καὶ ἄλλων μέσων,
δι' ὧν νὰ δυνηθῇ νὰ πλησιάζῃ ἀμφοτέρω τὰ μέρη,
ἀνευ ἄλλης ἐντολῆς ἢ τοῦ νὰ ἴδῃ τὰ πάντα, νὰ
ἐισχωρήσῃ πανταχοῦ, δι' οἷας δῆποτε θυσίας, καὶ νὰ
ἐκθέσῃ ἐλευθερὰς τὰς ἐντύψεις αὐτοῦ, αἰτινας ἑ-
μελλον νὰ μορφώσῃ τὴν περὶ τοῦ τρομεροῦ ἐκείνου
πολέμου ἰδέαν τῆς ἐφημερίδος **Times** (Χρόνος).

Ὁ **K. M. Πάττων** ἐξῆσεν εἰς τὰ πεδία τῆς μά-
χης, διέτρεξε τὴν Αὐστριακὴν καὶ Οὐγγρικὴν χώ-
ραν, διήλθε τὰς πόλεις, παρευρέθη εἰς πολιορκίας,
καὶ ἔγινε μάρτυς τῶν τρομεροτέρων μαχῶν, κατὰ
τὸ διάστημα μηνῶν ὀκτῶ. Περαιωθέντος τοῦ πολέ-
μου, ἐπανέκαμψεν οἰκαδὲς, εὐχαριστημένος εὐχὴ διὰ
τὴν ποικιλίαν καὶ τὸ πλῆθος τῶν πραγμάτων περὶ

ὦν ἡδύνατο νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ διηγῇται, ἀλλὰ διότι εἶχε νὰ φυλάξῃ τοσαύτας ἀναμνήσεις.

Εὐκόλως δύναται νὰ παρατηρήσῃ τις, μάλιστα ἐν ταῦθα, καὶ εἰς τὰ μικρότερα πράγματα, τὰς μεγάλας ἀποστάσεις τὰς διαχωρίζουσας ὡς πρὸς τὰ ἦθη τὴν Μεγάλῃν Βρετανίαν ἀπὸ τῆς Γαλλίας. Ἐὰν Γαλλικῆς τῆς ἐφημερίδας (τὸ ὅποιον εἶναι ἀπίθανον) ἦν τοσοῦτον πλῆθος, ὥστε νὰ ἐπιχειρήσῃ διὰ μεγάλης δαπάνης τοιαύτην ἀποστολὴν, ἤθελεν εἶπει εἰς τὸν ἀποστελλόμενον ἀνταποκριτὴν.—Πορεύθητι, παρατήρησον πάντα καὶ διασάλλισε τὸν ἡρώισμον τῆς Οὐγγαρίας. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι οὐδέποτε ἤθελε κατέλθῃ εἰς τὴν κεφαλὴν τινος ἐξ ἡμῶν τὸ νὰ πορευθῇ τετρακοσίας ἢ πεντακοσίας λεύγας διὰ νὰ σχηματίσῃ γνῶμην ἀνεξαρτήτων καὶ ἀνωτέρων τῆς τῶν κομμάτων. . . Καὶ διατί; Διότι ἐὰν ἡ ἰδέα αὕτη δυσχερᾶται τὸν γάλλον συνδρομητὴν ἀντὶ νὰ ζητήσῃ νὰ μεταβάλλῃ ἢ νὰ τροποποιήσῃ τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἰδέας ἤθελε μᾶλλον παύσει τοῦ νὰ ἦναι συνδρομητής. Ὁ Ἀγγλος πρεσβευτὴς δὲ, γνωρίζει, ἡ μείς δὲ προτιμῶμεν τὸ φιλονεικεῖν καὶ συζητεῖν.

Διαρκούντος τοῦ δείπνου, οἱ ξενικόντες με ὠμίλουν ὡς περὶ προλήψεως ἀρχαίας καὶ περιέργου, περὶ τῆς ἀλλοτε δυσμενείας τῆς μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἀνταγωνισμοῦ ἐξαλειφθέντος πάντῃ ἀπὸ τοῦ λαοῦ.—Ἡ δυτικὴ ἡπειρος, ἔλεγον, λαμβάνει ὁσημέραι ἐπιβροχὴν ἥττον εὐθεῖαν ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους μας, καὶ πᾶν ὅ,τι δὲν ἀφορᾷ ταῦτα ὀλίγον τὴν ἐνδιαφέρει. Αἱ δὲ ἡμῶν χώραι παρατηροῦσιν ἀλλήλας, εἰκονίζονται ἀμοιβαίως, ἀπιστοῦσι πρὸς ἀλλήλας καὶ εἰς τὰ ἐλάχιστα τῶν πραγμάτων, καὶ δὲν δύναται οὔτε εἰλικρινὴς ν' ἀγαπηθῶσιν, οὔτε ἀσπόνδως νὰ μισθῶσιν. Κατάρνεται ἀλλήλους καὶ τιμῶσι, χωρὶς νὰ δύναται οὔτε νὰ ἐνωθῶσιν, οὔτε νὰ χωρισθῶσιν ὀλοτελῶς.

—Καὶ λοιπὸν, ἰδοὺ, ἀπεκρίθη ἐγὼ, ἀληθὲς ἀνδρόγυνον.

—Ναί, ἀνδρόγυνον. . . παρισινὸν, μοὶ ἀπεκρίθη ὑπερφάνως ὁ ἀξιωματικὸς.

Ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τὰς ἀναγνωστρίας μου· ἀλλ' ἐπλήρωσα καὶ ἐκκένωσα συγχρόνως μέγα ποτήριον, διὰ νὰ μὴν ἀναγκασθῶ ν' ἀποκριθῶ.

Διὰ νὰ λάβῃ ὁ ἀναγνώστης ἐντελὴ τινὰ ἰδέαν τῆς πολυτελείας τῶν μεγάλων τούτων ὁμηγύρων, εἶναι ἀνάγκη νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι οἱ τάπητες, ἐφ' ὧν οἱ συνδρόμηται πατοῦσι, καὶ ἅπαντα τὰ σαξωνικά τῆς τραπέζης ὑφάσματα, κατεσκευάσθησαν ἐπὶ σχεδίων τοῦ καταστήματος. οὗτινος τὰ ὑφάσματα ταῦτα φέρουσι τὸ ὄνομα, διῶρασμένον μεταξὺ ἀνθεμίων καὶ ἄλλων κοσμημάτων φιλοκαλίας ἀγγλικῆς. Ὁμοίως δὲ κατασκευάσε τὸ κιτάρτημα ἰδία αὐτοῦ ἐξ ὕλου καὶ πορσελάνης σχευῇ, ἐπὶ δὲ τὰ πλείστα τῶν εἰς διακόσμην καὶ τῶν ἀναγκαίων σχευῶν καὶ ἐπίπλων. Οἱ ἐμπειροὶ περὶ τὰ τοιαῦτα ἄς ἐκτιμῶσιν τὴν ἐκ τῶν τοιούτων τεράστιον δαπάνην.

Μετὰ τὸ γεῦμα διήλθομεν διὰ τῆς μεγάλης αἰθούσης, κατατραπεύσεως ὑπὸ ζωγραφημάτων καὶ χρυσοῦ, ἵνα μεταβῶμεν εἰς τινὰ τῶν θαλαμίσκων. Δὲν ἀμελοῦσι δὲ ποτὲ τὴν χρῆσιν τῶν μικρῶν τούτων δωμάτων, διότι ὁ Ἀγγλος θέλει, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ὁμηγύρῃ ἐστὶ εὐρισκόμενος, νὰ φυλάττῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του καὶ νὰ ἐντυφᾷ εἰς τὴν μοναχίαν, εἰ δόξῃ αὐτῷ.

Ὅταν ἐν τῇ αἰθούσῃ εὐρίσκονται τρεῖς ἢ τέσσαρες

ἄνθρωποι, ἕκαστος ἀποφεύγει τοῦ νὰ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ἡ δὲ ἀδιακρίσια καὶ ἡ περιέργεια, δύο ἐλαττώματα προσβάλλοντα τὴν ἐλευθερίαν, εἰσὶν ἄγνωστα παρὰ τοῖς Ἀγγλοῖς.

Αἱ ὦραι παρέρχονται ταχέως μετὰ ἀνθρώπων διδασκάντων μᾶλλον ὑπὸ τῆς πείρας ἢ ὑπὸ τῶν βιβλίων, ἰδόντων καὶ σπουδασάντων πάντα, καὶ οἵτινες δὲν ἀγαπῶν νὰ ἐκθαμβῶσι δι' ὑπερβολὴν τοὺς ἀκροατὰς αὐτῶν, καὶ ἀκούουσι μᾶλλον ἢ ὁμιλοῦσιν. Ὁ Κ. Πάττων μοὶ ὠμίλησε περὶ τῶν περιηγήσεων αὐτοῦ, περὶ τῆς φιλολογίας μας, καὶ ἐφάνη ἐνδιαφερόμενος ἐκ τῶν περὶ Λονδίνου καὶ τοῦ πληθισμοῦ αὐτοῦ ἐντυπώσεων μου. Ἡ περιέργεια καὶ τὸ διαφέρον τοῦτο εἶναι κοινὸν παρ' ἅπαντας τοῖς γνωστοῖς μοι Ἀγγλοῖς· παραδέχονται δὲ τὴν περὶ αὐτῶν ἰδέαν τῶν Γάλλων καὶ κρίνουσι περὶ ἐκυτῶν μετ' εἰλικρινείας τοσοῦτον ἀξίας, καθόσον φαίνεται εὐχαριστοῦμενοι ὑπὸ πάσης κολακασίας αὐτοῦς κρίσεως. Ἡ φύσις αὐτῶν, πρὸς τὴν δειλίαν ὑποκλίνουσα, ὑποκρύπτει τὴν ἀκάθεκτον τῆς βουλήσεως ὑπομονήν. Τὸ πᾶν ἐμβριθεῖα καὶ λογικὴ ἔν τε τοῖς διαλογισμοῖς καὶ ταῖς συνδιαλέξεσιν αὐτῶν, βουλομένων ἵνα τιμῶσι μὲν τοὺς ἄλλους, σέβονται δὲ ἐκυτούς. Ὁ Ἀγγλος δ' ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ εὐρισκόμενος διαφέρει τὰ μέγιστα τοῦ πλάνητος καὶ περιηγουμένου· ἐκ δὲ τῆς διαφορᾶς ταύτης ἐγενήθησαν αἱ περὶ Ἀγγλίων ποικίλαι καὶ ἐσφαλμένοι τῶν λοιπῶν ἔθνων προλήψεις. Ἡ συνδιάλεξις παρ' αὐτοῖς εἶναι ἥττον ποικίλη ἢ παρ' ἡμῖν, διότι δὲν λαλοῦν περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν, οὐδὲ πραγματεύονται περὶ ἀντικειμένων, περὶ ὧν ἤκουσαν μόνον.

Ὅλγοι τῶν Γάλλων περιηγητῶν δὲν ἐλεεινολόγησαν τὸ Λονδίνον διὰ τὴν ὀλίγην εὐχαρίστησιν. ἢν παρέχει τοῖς ξένοις. Διότι ἐν Λονδίῳ δὲν ἀπαντῶσιν οὔτε τὰ λαμπρότατα ἐκεῖνα καφενεῖα, ἔνθα γίνονται αἱ συνεντεύξεις, ἀναγινώσκονται ἐφημερίδες, εὐρίσκονται παίγνια πρὸς ψυχαγωγίαν, καὶ ἀνταλάσσονται αἱ εἰδήσεις τῆς ἡμέρας· οὔτε τὰ λαμπρὰ ἐκεῖνα ξενοδοχεῖα, τὰ ἐν Παρίσι τοσοῦτον κεκοσμημένα, καὶ συχνάζόμενα ὑπὸ τῆς νεολαίας τοῦ συρμού.

Αὕτη δὲ εἶναι ἡ αἰτία δι' ἣν ἐπανακάμπτουσι πολλοὶ ἐν Γαλλίᾳ μένεα πνέοντες κατὰ τῶν Ἀγγλῶν, οὓς ἀποκαλοῦσιν ἄρκτους.—Νομίζομεν ὅτι ἤθελεν εἰσθαι καλὸν νὰ ἐρευνήσωμεν τὸ αἷτιον ταύτης τῆς μεταξὺ Λονδίνου καὶ Παρισίων διαφορᾶς.

Ἐν πρώτοις ἐξήκοντα λέσχαι, ἀνάλογοι ἐκείνης ἣν περιεγράψαμεν ἀνωτέρω, καὶ δεχόμεναι σχεδὸν ἅπαν τὸ εὐγενέστερον πλῆθος ἐν τοῖς παλατίσις τούτοις, ἔνθα ἡ πολυτέλεια μετὰ τοῦ πολιτισμοῦ πρυτανεύουσιν, ἤθελον ἀρίσται ὀλίγους φοιτητὰς εἰς τὰ καφενεῖα, τὰ ἀναγνωστήρια καὶ τὰ ξενοδοχεῖα, ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι ὑπῆρχον τοιαῦτα.

Αἱ ὁμηγύρεις αὗται ἀναπληροῦσι θαυμασίως καὶ περιλαμβάνουσιν ἐν ἑαυτοῖς καὶ τὰ καφενεῖα, καὶ τὰ ἀναγνωστήρια, καὶ ἐστὶ ἄλλο τοιοῦτον κατὰστημα ἐν Παρίσις. Τὸ Λονδίνον λοιπὸν οὐ μόνον δὲν στερεῖται, διὰ τὴν αὐστηρότητα τῶν ἠθῶν αὐτοῦ, τὰς ψυχαγωγίας τοῦ γαλλικοῦ βίου, ἀλλὰ καὶ τὰς κατέχει εἰς ὑψηλότερον καὶ εὐγενέστερον τινὰ βαθμόν· καὶ ἰδοὺ διατρίβει τῶν ἐργαστηρίων ἡμῶν πολυτέλεια δὲν καταπλήττει ποσῶς τὸν Ἀγγλον, εὐτελὴ εὐρίσκοντα τὰ πάντα, καὶ μὴ δυνάμενον νὰ προτιμῇ τὴν κίνησιν καὶ ἐνέργειαν ταύτην, ἀντὶ τῆς ἡσυχίας, τῆς εὐζωίας, τῆς ἀφρονίας καὶ τῆς ἀριστοκρατικῆς μεγαλοπρεπειας

τῆς χαρακτηριζούσης τὰς δηγύρεις τῆς πατρίδος αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους φεδοῦμαι μὴ ὑποπτευθῶ καὶ κατηγορηθῶ ἐπὶ ἀγγλομανίᾳ, ἐξακολουθῶν εὖτω περὶ Ἀγγλῶν σκεπτόμενος, καὶ κινδυνεύσω νὰ καταστήσω ἕκιστον δούπτιστον διὰ τῆς ὑπερβολικῆς μου εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Διὰ τὸ ὅμως ὁ Ἀγγλος, ὁ τοσοῦτον καλῶς διάγων ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ προθυμεῖται τοσοῦτον νὰ τὴν ἐγκαταλεῖψῃ; θυνάτεν νὰ μοὶ εἴπητε. Πόθεν ἡ μεγάλη αὐτοῦ πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τοὺς Παρισίους κλίσις, καὶ τί τὸ αἷτιον τὸ κινεῖν αὐτὸν εἰς τὴν διὰ τ.ῦ κόσμου τούτου ἐκούσιον πορείαν καὶ ἐξορίαν;

Ἀπ' ἐναντίας δὲ ἕκαστος Γάλλος ἐπανερχεται ἐκ τῆς πρώτης αὐτοῦ εἰς Λονδίνον περιηγήσεως πλήρης ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐκ τῆς δευτέρας ἦτιον εὐχαριστημένος, καὶ ἐκ τῆς τρίτης πλήρης ἀηδίας.

Τοιαῦται εἰσιν αἱ συνέπειαι τῆς μονοτονίας καὶ τῆς αἰωνίου ταυτοτήτος. Οἱ Ἀγγλοὶ ἅπαντες ὁμοιάζουσιν ἀλλήλους, ὥσιν ὁμοίως, θεμελιούνται ὑπὸ τῶν νόμων τῆς αὐτῆς λογικῆς καὶ κατεδικάσθησαν νὰ διασκηδάζωσιν αἰετοῦτε διὰ τῶν αὐτῶν ψυχαγωγημάτων· διότι ἐν Λονδίῳ αἱ διασκηδάσεις γίνονται μόνον κατὰ τὸ θέρος, μετὰ τὸ ὅποιον ἕκαστος ἀποσύρεται καὶ ἡ πόλις καθίσταται ἀνυπόφορος, μάλιστα ἐκ τῆς αἰωνίου ἐκείνης βροχῆς καὶ τῆς ὀμιχλῆς τῆς καλυπτοῦσης αὐτὴν ἄπασαν. Ὅσον ἐκτεταμέναι καὶ ἂν ὦσιν αἱ σχέσεις Ἀγγλοῦ τινὸς, εἶναι πάντοτε καταδικασμένοι εἰς τὴν ἀπομόνωσιν, διότι βλέπει αὐτὸν ἐξεκονιζόμενον εἰς τοὺς ἄλλους ὡς εἰς σειράν τινα κατόπτρων. Ἀπόδειξις δὲ τοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο εἰμὴ εἰς καὶ μόνος χαρακτηρ, καὶ ἐπομένως εἰς τρόπος ζωῆς, εἶναι ὅτι ἀδύνατον νὰ μαντεύσῃ τις ἐκ τῆς φυσιογνωμίας ἡ τοῦ ἱματισμοῦ του, τὸ ἐπάγγελμα εἰσυδῆποτε Ἀγγλοῦ. Ὁ λόρδος, ὁ ὑπουργός, ὁ ὑπηρέτης, ὁ ψαλμωδὸς τῶν ὁδῶν, ὁ ἔμπορος, ὁ ναυαρχός, ὁ στρατιώτης καὶ ὁ λοχαγός, ὁ τεχνίτης καὶ ὁ ἀρχων, ὁ πυγμαῖος καὶ ὁ ἱερεὺς ἔχουσι τὴν αὐτὴν φυσιογνωμίαν, τὴν αὐτὴν προφορὰν, τὴν αὐτὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὴν αὐτὴν συμπεριφορὰν. Ἐμφαίνεται ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου τούτων τὸ ἦθος τὸ ἀγγλικὸν μόνον καὶ εὐδὲν πλέον. Οὐχ' ἦτιον δὲ καὶ τὸν αὐτὸν διάγουσι βίον, τὰς αὐτὰς ἐργάζονται ὥρας, καὶ τὰ αὐτὰ τρώγουσιν φαγητὰ. καὶ πλησίον καὶ μακρὰν τῶν εἰκογενειῶν αὐτῶν. Ὁ Ἀγγλος ὁμοιάζει ὑποκριτὴν καταδικασμένον νὰ παριστᾷ καθεκάστην μετὰ τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ, τὴν σκηνὴν τοῦ Σωσίου ἐν τῷ Ἀμφιτρούνῳ.

Ὅταν δὲ, καίτοι προσπαθοῦντες μυριτρόπως, δὲν δύνανται νὰ μεταβάλλωσι συναναστροφὴν, καὶ ὅταν ἐπὶ τέλους ἡ μονοτονία τοὺς ναρκώσῃ καὶ τοὺς ἀποκτινήσῃ, ὅταν ἡ φαντασία ἡ ἐκ τῆς ποικιλίας τῆς φυσικῆς ἀρχῆς τῆς κινήσεως πηγάζουσα παροτρύνῃ αὐτοὺς ἐπιμύμων, ἂν μὲν ἦναι πένητες ἀποθησαυροῦν ὑπὸ τῆς σπληνός, ἄλλως δὲ φεύγουσι καὶ ζῇ τοῦσιν ἐφ' ὅλης τῆς ὑψηλίου καταφυγῇ καὶ ἐκέπῃ κατὰ τῆς καταπινοῦσης αὐτοὺς ἀκηδίας.

Μία τῶν αἰτιῶν τῆς δυσθυμίας καὶ μελαγχολίας τῆς κατεχούσης τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ταύτης εἶναι ἡ τελεία ἀτομικὴ ἐξουθένωσις, ἡ συναίσθησις τοῦ μὴ εἶναι, καὶ ἡ ὀλίγη σημασία ἣν ἔχει ἐν τῇ ἀπειρεμεγέθει ταύτῃ πόλει τὸ φιλόανθρωπον τῆς ἀ-

μοιβιότητος αἰσθημα. Ἡ πόλις ὀλόκληρος κινεῖται, καὶ ὁ κάτοικος αἰσθάνεται αὐτὸν ζῶντα ἐν αὐτῇ καὶ κινούμενον ὡς ὀδόντα τῆς μηχανικῆς ἐκείνης συμπλοκῆς τοῦ τροχοῦ καὶ τοῦ χαρακωτοῦ ἄζωνος (engrenage) εἰς τὰ ἐμφύχα ἐμφύχου τινοῦ, ὡς εἰπεῖν, μηχανῆς ἐντόθια.

Τὸ Λονδίνον, ὅλον εἰς τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον παραδεδομένον, δὲν παρέχει οὐδεμίαν οὐσιώδη ψυχῆς καὶ καρδίας ἐντύπωσιν. Ἡ πόλις αὕτη εἶναι τοσοῦτον μεγάλη, ὥστε ἀποπλανᾶται τις συνεχῶς ἐν αὐτῇ, καὶ παραγκωνίζει μυριάδας ἀνθρώπων, ἀπελπιζόμενος τοῦ ν' ἀπαντήσῃ γνωστὸν τινα ἐντὸς τοῦ ἀφώνου καὶ μνηστῆρος λαβυρίνθου ἐκείνου. Καὶ αὐτοὶ οἱ μεγάλας κατέχοντες περισυίας δὲν δύνανται νὰ ζήσωσιν εἰμὴ ἀρὰνως.

Διό, ἡ μὲν μεγαλοφυΐα ἔχουσα μίαν μόνην ὁδόν, τρέπεται πρὸς τὴν πολιτικὴν, ἡ δὲ ὑπερφάνεια πρὸς μόνον τὸ ἔθνημα αἰσθημα, καὶ ἐπειδὴ ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ ἔρως τις καὶ θαυμασμός, γενικῶς λατρεύουσιν κοινῇ τοὺς ἵππους, καὶ θυμιάμα καίουσιν πατριωτικὸν ὑπὸ τὴν εἶνα τοῦ λόρδου Οὐέλλιγκτων. σέβας τῷ ὄντι ἀλλόκοτον, τοῦ ὁποίου αἱ ἐνδειξεις τοσοῦτον ἀλλότριοι εἰσὶ τῶν ἡθῶν ἡμῶν, ὥστε ἐκπλήττουσι τὰ μέγιστα τοὺς συμπατριώτας μου καὶ τὸν περιγελῶν καὶ σαρκασμὸν αὐτῶν ἐπισύρουν ἀδιαλείπτως.

Παραλείποντες τὴν ἀπαρίθμωσιν τῶν ὁδῶν τῶν φερουσῶν τὸ ὄνομα τοῦ Οὐέλλιγκτωνος, ἃς ἀναφέρωμεν μόνον ὅτι ἡ προτομὴ τοῦ ἥρωος εὐρίσκεται εἰς ἅπαντα τὰ μουσεῖα καὶ τὰς βιβλιοθήκας ἀπάσας, δημοσίας τε καὶ ἰδίας. Ἀπήντησα αὐτὸν καὶ ἐν Ὁξφόρτῃ ἐν ταῖς γοτθικαῖς αἰθούσας τῆς Βοδλεϊανῆς βιβλιοθήκης. . . Ἐν δὲ τῇ πλατείᾳ τῆς Τραπεζῆς, ὁ Οὐέλλιγκτων παρίσταται ἐπιππος ὡς ἡγεμὼν Παρὰ δὲ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Hyde-Park πρὸς τὰ κέρατα φυτείας τιнос, ὑπὸ τὰ παράθυρα τοῦ μεγάρου τοῦ λόρδου εὐρίσκουμένης, ὁ λόρδος Οὐέλλιγκτων παρίσταται γυμνός, ἐν σχήματι Ἀχιλλέως καὶ διὰ κολοσσίων ἀναλογίων. Ὁ Ἀχιλλεύς οὗτος ἔχει τὰ μὲν σκέλη διεστώτα, τῷ δὲ εὐωνύμῳ βραχίονι κρατεῖ ἀσπίδα στρογγύλην, καὶ ἐτοιμαζόμενος νὰ ῥίψῃ τὸ βέλος, ῥίπτει δλέμμα φρικῶδες, καὶ δίδει εἰς τοὺς σπαρτιατικοὺς αὐτοῦ χαρακτηρὰς τοὺς ὑπὸ γενεῶν ἀγγλιστὶ ἐξυρασμένων περιπλαισιούμενους ἐκφρασιν τρομεράν. Ἐπαναλαμβάνω δὲ ὅτι ἡ ἐμφαντικὴ αὕτη χάλκινος γυμνὴ παράστασις ἐτέθη ὑπὸ τὰ παράθυρα τοῦ λόρδου Οὐέλλιγκτωνος, πρὸς ὃν προσεφθῆ ὁδὸρον ὑπὸ τῶν ἐπισημοτέρων κυρίων τοῦ Λονδίνου!

Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι τοσαῦτα τιμὰ, τοσαῦτα κολακεῖα ἐφάνησαν ἀνεπαρκεῖς τοῖς Ἀγγλοῖς. Καὶ ἀνῆγειραν μὲν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Τραπεζῆς ἀνδριάντα τοῦ ἥρωος αὐτῶν ἐπιππον, ἐν δὲ τῇ Hyde-Park ἕτερον ἀλληγορικόν, παρέσχον δὲ εἰς τὸν νικητὴν τοῦ Βατερλώ τὴν εὐχαριστήσιν τοῦ νὰ βλέπῃ αὐτὸν ἐξεκονιζόμενον ὡς Ἀχιλλεὺς ἐκ τοῦ βήθους τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο πρὸς τούτοις νὰ παρατηρῇ αὐτὸν ἐκ τῆς αἰθούσης ἡ τοῦ ἐστιατορίου του, ἀφ' ὧν φαίνεται ἡ ὁδός. Ἐκ τοῦ μεγάρου τούτου ἀτόπου καταπληχθέντες, ἐπίσημοι τινὲς πολῖται προστάται ἀνδριαντοποιοῦ τινοῦ ἐργασίαν ζητοῦντος, ἐφαντάσθησαν νὰ συλλέξωσι συνδρομὰς πρὸς ἀνέγερσιν καὶ ἐτέρου ἀνδριάντος. Ὁ χρυσὸς ἔρρευσεν πανταχόθεν ὑπὲρ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, καὶ ἐπειδὴ ἀφῆκαν εἰς τὸν τεχνίτην τὴν ἐκπεραίωσιν τῆς ἐπιχειρήσεως, καὶ ἀνέμειξαν εἰς τὸν

ἀνδριάντα τηλεβόλα κατακτιθέντα, ἔθεσαν δὲ αὐτὸν ἐπὶ τῆς θριαμβευτικῆς ἀφίδος τῆς πρὸ τοῦ Apsley, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς στυλοβάτης τοῦ ἀνδριάντος, ἐναπέμεινεν ἐπὶ τέλους εἰς τὸν τεχνίτην κέρδος καθαρὸν ἐν ἑκατομμύριον καὶ ὀκτακόσια περίπου χιλιάδες δραχμῶν.

Ἀναλογιζόμενός τις ὅτι τοσοῦτοι μεγαλοφυεῖς ἄνθρωποι εὐρίσκονται ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, καὶ βλέπων τὴν ἀπὸ παντὸς δημοσίου ἔργου ἑλλείψιν πάσης φιλοκαλίας, καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀκουσίας τινος θλίψεως. Ὁ ἀνδριάς οὗτος εἶναι τοσοῦτον γελοῖος, ὥστε καὶ εἰ Ἀγγλοὶ δὲν δύναται νὰ συνέχῃσι τὸν γέλῳτα εἰς τὴν θέαν αὐτοῦ. Ὁ ἀσχημότερος ἀνδριάς, ὃν εἶδομεν, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ἐν Γαλλίᾳ, ὁ τοῦ δουκὸς δηλ. τοῦ Ὁρλεάνς ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Λούβρου, ἦν ἀληθῶς ἀριστουργήμα παραβαλλόμενος πρὸς τὴν ἀσεμνον καὶ ἀσχημον ταύτην τοῦ γέροντος δουκὸς Οὐέλλιγκτῶνος γελοιογραφίαν.

Γέρων τις ἀξιωματικὸς γάλλος, πορευόμενος μεθ' ἡμῶν εἰς Hyde-Park, παρετήρησε τὸ μνημεῖον, καὶ συσπῆνεν τὰς ὄφρως καὶ τὴν μάχην τοῦ Βαρτελῶ ἀναμιμνήσκόμενος, — Τέλος, ἀνέκραξεν, ἐξεδικήθημεν!

Ὁ δούξ λοιπὸν Οὐέλλιγκτῶν δὲν δύναται νὰ φανῇ εἰς τὰ παράθυρα ἀμφωτέρων τῶν πλευρῶν τοῦ παλατίου αὐτοῦ, χωρὶς νὰ ἰδῇ ἑαυτὸν εἰκονιζόμενον ἐν ἀνδριάντῃ ἢ γυμνῶν, ὑπὸ τὴν προσωπίδα τοῦ Ἀχιλλεύως, ἢ ἀθλίως καὶ γελοιωδῶς ἱππεύοντα, ὡς εἴπομεν.

Πρὸς πείσμα δὲ τῆς ὑπερβολῆς τῶν τιμῶν τούτων τῶν τοσοῦτον κακῶς καὶ ἀνεπιτηδεῖως ἀποδοθεισῶν εἰς ἄνδρα ζῶντα, ἡ ἱερὰ αὕτη κεφαλὴ οὐδ' ἐψάυθη ποσῶς ὑπὸ τοῦ γελίου. Κατὰ πόσον τὰ ἥθη ταῦτα διαφέρουσι τῶν ἡμετέρων! Ἡ τοῦ Βατερλώ μάχη, ἡ σώσασα τὴν Ἀγγλίαν, καὶ τοι πρὸ πέντε καὶ τριάκοντα ἐτῶν γενομένη, οὐδὲν ἦτορον πανηγυρίζεται ἐπετείως μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ, μεθ' οἷου τῷ 1816. Εἶδον τὸν γέροντα δούκα πορευόμενον εἰς τὴν ἑγερσιν τῆς βασιλείας, καὶ συνοδευόμενον ὑπὸ τῶν ἀπειρῶν ζητοκρυαυγῶν τοῦ πλήθους, τοῦ ἄλλοτε τοσοῦτον σιωπηλοῦ. Ὁ Οὐέλλιγκτων φαίνεται ἀδιάφορος εἰς τὰς ἀποθεώσεις, ὧν εἶναι τὸ ἀντικείμενον, καὶ ἐδέχθη πάντοτε τὴν δημοτικότητά μετὰ ψυχρᾶς καὶ αὐστηρᾶς τινος εὐμενείας.

Διηγούνται οἱ, ἐπὶ τῆς ὑπουργικῆς αὐτοῦ πτώσεως, ὁ συστάς καὶ διεγερθεὶς τοῦ Λονδίνου ὄχλος κατέθραυσε τὰς ὑέλους καὶ τὰ παράθυρα τοῦ μεγάρου αὐτοῦ. Ὁ Οὐέλλιγκτων δὲν ἠθέλησε τότε ν' ἀνασκευάσῃ καὶ ἐπιδιορθώσῃ τὰ συντετριμμένα παράθυρα καὶ τὴν ἐπομένῃν ἐπέτειον τοῦ Βατερλώ ἑορτήν, ὅταν αὐτὸς οὗτος ὁ ὄχλος, συρρέυσας ὑπὸ τὸν ἐξώστην αὐτοῦ, ἵνα δαξάσῃ τὸν ἥρωά του, ἀπῆγε μεγαλοφώνως τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ, ὁ Οὐέλλιγκτων βραδύνας ὀλίγον ἵνα καταςταθῇ εἰς μάλλον ἐπιθυμητὸς, ἐπεφάνη τέλος ψυχράν καὶ αὐστηράν ἔχων τὴν ὄψιν, σφενδονίσας δὲ βλέμμα περιφρονήσεως ἐπὶ τοῦ πλήθους, καὶ δεξιᾶς αὐτοῦ τῇ χειρὶ τὰ συντετριμμένα παράθυρα, ἀπεσύρθη.

Ἡ διασάλλισις τῆς νίκης τοῦ Βατερλώ ἀντηχοῦσα πανταχοῦ τοῦ Λονδίνου, ἀδιαλείπτως καὶ πολυειδῶς ἀπὸ πέντε καὶ τριάκοντα ἡδὲ ἐτῶν, σμικρύνει τὸ μέγαλειον τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους. Διότι, τῷ ὄντι ὁ ἐνθουσιασμὸς οὗτος χαρακτηρίζει λαδὸν, ὅστις ἀπαξ μόνον νικήσας ἐν πολέμῳ, καὶ μὴ ἑλπιζῶν νὰ νικήσῃ τὸ δευτε-

ρον, δὲν δύναται νὰ συνέλθῃ ἐκ τοῦ θαυμασμοῦ αὐτοῦ, οὔτε νὰ βλέπῃ ἐν σιωπῇ νίκην ἀνέλπιστον.

(Ἐπεται συνέχεια.)

Ο ΠΛΑΚΟΥΣ ΤΟΥ ΕΠΑΙΤΟΥ.

(Σύγχρονον καὶ διδακτικὸν ἀνέκδοτον.)

Χθὲς ἔκοψα τὸν πλακοῦντα τῶν Θεοφανείων (Je gateau des Rois) μαζὴ μέ τινας φίλους. Ὁ κύαμος ἐπῆσεν εἰς τὸν Κ. Σαμουήλ Π. . . , ἔμπορον ἐκ Δουβλίνου, δεκάκις ἑκατομμυριοῦχον, ἄνθρωπον πνευματῶδη καὶ εὐαίσθητον, διαμένοντα δὲ εἰς Παρίσιους, ἕνεκα τῆς βιομηχανικῆς ἐκθέσεως τοῦ Λονδίνου. Ἡ μίᾳς ὥρας αὐτῇ βασιλείᾳ, ἥτις, χάρις εἰς τὴν χριστιανικὴν παράδοσιν, ἐπέζησε μετὰ τὸσας βασιλείας αἰώνων, καὶ τὴν ὅποιαν οἱ ἐκλεκτοὶ τῆς τύχης ὑποδέχονται συνήθως μετὰ πολλῆς ἡσυχίας, ἐπροξένησεν εἰς τὸν ξένον μου ἐντύπωσιν τόσον ζωηράν, ὥστε τῷ ἐξήτησα συγγνώμην, βλέπων δάκρυον ἐπὶ τῆς ὠχρᾶς του παρειᾶς.

— Εἶναι δάκρυ ἀγαλλιάσεως! μοὶ ἀπεκρίθη.

Ἐπειτα, θεωρῶν τὴν γυναῖκά του, τὴν θελκτικὴν Ἴρλανδὴν, καθημένην ἀπέναντί του, πλην ὅχι δλιγώτερον αὐτοῦ τεταραγμένην. ἐξήτησεν ἀπὸ τὰς κυρίας τὴν ἀδειαν νὰ τὴν ἐκλέξῃ βασιλίσσαν.

Ἡ κυρία Π. . . ἐδέχθη τὸ στέμμα δι' ἀνευφημίας, καὶ ὁ σύζυγός της, ἐνισχυθεὶς διὰ τινος τρυφεροῦ βλέμματός της, μᾶς διηγῆθη ὡς ἐξῆς τὴν ἀνάμνησιν, ἥτις τὸν εἶχε ταραξεί ἐπὶ τοῦ Θρόνου του.

— Πρὸ εἰκοσι πέντε ἐτῶν, ὁρφανὸς τις, ὅστις μόλις ἦτο δεκατετραετής, καὶ τὸν ὅποιον θὰ ὀνομάσω Δανιήλ, ἔξη εἰς Δουβλίνον παρὰ τινι θείῳ ἐκ μητρὸς, τῷ Κ. Σακκβίλλ. Ὁ Σακκβίλλ οὗτος, ἀπολέσας τὴν γυναῖκά του, μετὰ τῆς ὁποίας συναπέθανε πᾶσα ἀρετὴ, εἶχε ρεῖναι τόσον φιλάργυρος, ὅσον καὶ φιλόσυτος, καὶ τόσον δύστροπος ὅσον καὶ φιλόργυρος. Περιθάλψε δὲ τὸν ἀνεψιὸν του ἐκ φιλαυτίας· ἀλλὰ, κρίνων αὐτὸν ἐν τούτοις περιττὸν εἰς τὴν οἰκογενεϊάν του, (διότι ὁ ἄξιος Ἴρλανδὸς εἶχε δώδεκα τέκνα), τὸν εἶχε βαπτίσει δέκατον τρίτον, ἀποδίδων εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ σκληροῦ τούτου ὀνόματος παντοτεινὴν μορφήν, καταρῶμενος τὸν κατεστραμμένον ἕνεκα τῆς τιμιότητος του πατέρα του καὶ τὴν φονευμένην ἐκ τῆς θλίψεως μητέρα του, καὶ νομίζων ἀδίκον καὶ τὸν ἄρτον ὃν ἤσθιε, καὶ τὸ ὕδωρ ὃ ἔπινε, καὶ τὸν ὕπνον, ὃν ἐκοιμάτο· εἰς οὐδὲν δὲ ἄλλο χρησιμεύοντα, εἰμὴ εἰς ἀπελπισίαν τῆς οἰκογενείας του. Ὁ Δανιήλ δὲν ἤθελεν ἄλλως δυνηθῆ νὰ τὸν ἱκανοποιήσῃ, εἰμὴ σπουδάζων ἀνευ διδασκάλων, ἐνδύομενος ἀνευ ὑφάσματος, τρεφόμενος ὑπὸ ἀέρος, (τὸ ὅποιον συνέβαινε πολλάκις), καὶ τέλος ἀναχωρῶν εἰς Ἰνδίας μετὰ τῶν μεταναστεύοντων ἐπαϊτῶν. Εἰκασάκις δὲ ἤθελε πράξῃ τοῦτο, ἐὰν καλὴ τις καρδιά, μία μόνη, ἀποκρινομένη εἰς τὴν ἰδικήν του, δὲν τὸν ἐκράτει πλησίον τῶν συγγενῶν του· ἦτο δὲ αὕτη ἡ Ραχὴλ, ἡ ἐξαδέλφη του, ἡ νεωτέρα θυγάτηρ τοῦ Κ. Σακκβίλλ. Τὸ χα-